

2017. május 29. - **Bíró Zoltán volt az első magyar rendszerváltó politikus, aki konfrontálódott Soros Györggyel.** Vele beszélgettünk.

Bíró Zoltán volt az első magyar rendszerváltó politikus, aki konfrontálódott Soros Györggyel. A pénzembert különös mítosz lengte körül abban az időben, de Bíró Zoltán, az MDF akkori elnöke gyorsan kiismerte őt és szándékait. Bíró Zoltánt nem lepte meg a Soros-jelentés, mintha már számított is volna valami hasonlóra. Az MDF korábbi elnökével, a Rendszerváltás Történetét Kutató Intézet főigazgatójával beszélgettünk.

– Ön egy nagyon fontos pillanatban ült szemben Soros Györggyel egy margitszigeti étterem asztalánál. Mit akart a pénzember az MDF elnökétől?

– Ez 1989 őszén történt, meghívott egy vacsorára.

– Tudta, hogy ki az a Soros György?

– Igen, valamennyire tudtam, hogy kicsoda, ez persze nem jelentette azt, hogy ismertem volna a valódi arcát is. Vitányi Iván Amerikában járt valamikor a hetvenes évek végén, és amikor hazaérkezett, jelentkezett nálam. Elmondta, hogy többek között találkozott egy Soros György nevű gazdag emberrel is, aki nagyon jó benyomást tett rá. Soros kifejtette, hogy sokat szeretne segíteni Magyarországnak, már csak azért is, mert itt született. Én akkor a Művelődési Minisztériumban dolgoztam, a közművelődési főosztályon, Vitányi Iván pedig a Népművelési Intézetet vezette. Aztán, ha jól emlékszem, Csoóri Sándor is járt odakint az amerikai magyarok meghívására, mondott néhány szót Sorosról, de sokat ő sem tudott róla, csak annyit, hogy nagyon gazdag. Az pedig már a nyolcvanas évek második felének krónikája, hogy Soros sok fiatal, törekvő értelmiségit segített. Köztük több, főként vidéki író és költő kért fel engem is mint irodalomtörténészt, hogy írjak ajánlást a Soros-pályázatukhoz. Megírtam. De ismerni még így sem ismertem a pénzembert.

– Gondoskodás, figyelem, támogatás... Ezek igazán pozitív dolgok.

– Igen, de az ilyen, szinte tüntetően emberbaráti gesztusokat látva, törvényszerűen megmozdult bennem a gyanakvás ördöge, hogy rendben, mindez nagyon szép, de milyen érdek húzódhat mögötte?

– Megkapta a választ a vacsoraasztalnál?

– De még mennyire! Addigra különben már tudtuk ilyen-olyan hírek alapján, hogy igen komoly összegekkel támogatja az SZDSZ-t. A lakiteleki találkozók, illetve az erősödő MDF környékén viszont fel sem bukkant. Ebből azért már levontunk bizonyos következtetéseket, de nem estünk kétségbe.

– A későbbi SZDSZ-esek közül sokan felbukkantak Amerikában a nyolcvanas évek közepén. Féléves, egyéves ösztöndíjakat kaptak, a fiatalabbak tanulni mentek, az idősebbek pedig tanítani valamelyik jobb egyetemen. Ezek a meghívások Sorostól származhattak?

– Tőle is. Nekünk most úgy tálalják, mintha egyedül ő jótékonykodott volna. Elfeledkeznek Andrew Sarlósról, a másik tengerentúli pénzemberről, aki szintén itt született Magyarországon és Sorossal együtt követte a magyar rendszerváltás folyamatát. De más stílusú ember volt, mint Soros.

– Sorosnak milyen volt a stílusa?

– A vacsoránál rögtön azzal kezdte, hogy az ő szíve csücske az SZDSZ. Előadta, szerinte értelmetlen, hogy külön politizál ez a két párt, az SZDSZ és az MDF, értelmetlen a versengésük, inkább egybe kellene szervezni a két erőt, és akkor ő komoly összegekkel támogatná a Magyar Demokrata Fórumot is. Mire én azt kérdeztem tőle, hogy épp most megyünk ki az egypártrendszerből, minek térnénk oda vissza, ha többpártrendszert akarunk? És különben is, tettem hozzá, habitusban, világnézeti kérdésekben, de programpontjaiban, társadalompolitikai és államberendezkedési terveiben is annyira távol áll egymástól a két erő, hogy amit kér az MDF-től, az vállalhatatlan.

– Csalódott volt?

– Úgy láttam, igen. Beszélt még a terveiről, de nekem ennyi elég volt, nem nagyon figyeltem, ám a CEU gondolata megragadt bennem. Egyetemet akar idehozni, a saját egyetemét, mondta.

– Na de mi úgy tudjuk, hogy a CEU azért került Budapestre 1993-ban, mert a csehek kirúgták Prágából!

– Akkor rosszul tudják. Soros már 1989-ben is akart saját közép-európai egyetemet Budapesten, szerintem Prágától függetlenül.

– Vajon Antall Józseffel jobban megértette magát mint Bíró Zoltánnal?

– Talán ebben reménykedett. Nem tudom, végül milyen megállapodások születhettek köztük. Azt is csak később hallottam, hogy Soros átadott neki egy listát azokról a nemzeti vagyontárgyakról, amiket azért kért volna cserébe, hogy kifizeti a magyar államadósságot. Persze őrült aránytalanság volt a vagyonelemek és a tartozás között, de úgy gondolta, eljött a pillanat, amikor sikeresen zsarolhatja a megszorult magyar kormányt. Ebben az ügyben kosarat kapott.

– Sarlós miben különbözött Sorostól?

– Ő a Sorossal való találkozásom után keresett meg. Elmondta, hogy az MDF-et és csakis azt szeretné támogatni. Mégpedig jelentős összeggel. Tetszik neki a párt programja és fellépése, és nem szeretné, ha folytatódna az, amit akkor látott a Váci utcában, hogy zsidó emberek feltűnősködnék a vagyonukkal, hangoskodnak. Nem vezet ez jóra, tette hozzá. Sarlós maga is zsidó volt. Mindezt megerősítette egy összpárti találkozón is, ahol a pohárköszöntő során külön odaszólt az SZDSZ-eseknek, hogy őket nem támogatja. Akit támogat még mint politikust, az Pozsgay Imre, ezt is bejelentette.

– Rivalizált Sorossal? Ellenfelek voltak?

– Dehogy! Valószínűleg munkamegosztás volt közöttük. Lényegében ugyanazért a célért dolgoztak. Olyan hatalmi viszonyokat akartak teremteni Magyarországon, hogy mindegy, ki kormányoz, ők mindig előnyös politikai és üzleti helyzetben legyenek és befolyást gyakorolhassanak az országot irányító elitre, a politikára. Ennyi.

– Milyen minőségben lépett fel Soros és Sarlós? Hisz nem voltak kormánytagok, képviselők, nem voltak az amerikai és a kanadai állam megbízottjai, és nem voltak politikusok sem. Mit mondtak, kicsodák?

– Nem mondtak semmit. Pénzemberként, befektetőként léptek színre, mint akik tudják, és ez

most Sorosnál mindennél jobban látszik, hogy a vagyonuk és az ebből eredő befolyásuk miatt minden ajtó kinyílik előttük. De nem került el bennünket a hivatalos amerikai politikai nyomásgyakorlás sem. Igyekeztünk minden Budapesten állomásozó nagykövetet meghívni az Ó utcai barakkunkba egy nyilvános beszélgetésre. Mark Palmer akkori amerikai nagykövet volt az első. Botrányosan viselkedett. Egekig dicsérte az SZDSZ-t, megjegyzem, a szabad demokraták 3,5 százalékon álltak akkor, kérem is kellett Palmert, hogy végre fogja vissza magát és vegye tudomásul, hogy most az MDF elnökségével tárgyal. Akárcsak Soros, ő is arra törekedett, hogy bejuttassa valahogy, akár az MDF farvizén, az SZDSZ-t a parlamentbe, és persze majd az új kormányba is. Később ő is asztalhoz invitált. Ez ebéd volt a változatosság kedvéért. Rögtön azzal nyitott, hogy valóban antiszemita párt-e az MDF? Ott ült mellette az első beosztottja. Szinte mindegyik Jurta színházbeli gyűlésünkön láttam ezt az embert. Mondtam Palmernek, kérdezze meg tőle, tapasztalt-e antiszemita megnyilvánulásokat a szónokok részéről. Csak hallgattak mindketten.

– Úgy tudni, már az első lakiteleki találkozó után meglobogtatta a Nyugat az antiszemita kártyát...

– Először a Szabad Európa Rádió kérdezősködött e témáról, mindjárt a találkozó másnapján, nem sokkal később pedig az amerikai sajtó vádaskodott. Általában két terepen kapott támadásokat az MDF. Az egyik a párt állítólagos antiszemitizmusa volt, amivel a külföld előtt akarták lejáratni. Belföldön pedig azt híresztelték róla, hogy lepaktált az MSZMP-vel. Mindegy, mi volt az igazság, az nem érdekelte őket. Vérré menő harcot indítottak már akkor is.

– Volt itt egy momentum, ami korán megmutatta az igazi Soros Györgyöt. Néhány beavatottn kívül nem tudta senki, hogy ő áll az 1985-ös monori találkozó mögött. Az író Fekete Gyula nyilatkozta azt egy évvel a halála előtt, hogy Bencze György és Solt Otilia olyan határozati javaslatot akart elfogadtatni a pléniummal Monoron, hogy nem szabad a cigányokat munkára kényszeríteni. Ez biztos út lett volna Magyarország szétzilálása felé, és teljesen megfelelt volna a nemzeteket megsemmisítő „nyitott társadalom” eszméjének...

– Ezt nem hallottam. Egyébként direkt módon nehéz volt tetten érni Soros Györgyöt, mert alapvetően rejtőzködő ember. Itt van harminc éve, de sokan csak most kezdenek hüledezni azon, hogy miket művel. Az értelmiségnek már a nyolcvanas évek közepén, végén fel kellett volna ismerni az épülőben lévő Soros-hálózat veszélyeit, de csak a jótékonykodó és progresszív pénzembert látták benne. Azóta nálunk is felépítette a hálózatát, akciókat kezdeményez a törvényesen megválasztott magyar kormány és a polgári oldal ellen, embereket visz utcára, ránk uszítja a migránsokat és Brüsszelt. Kiderült az is, miért járt Junckeréknál épp akkor, amikor a magyar ügy volt napirenden legutóbb. A most napvilágot látott Soros-jelentés rendkívül arrogáns és cinikus támadás hazánk ellen. Ahogy látható, nemzetközi hálózatának már tagja számos EP-képviselő is, tulajdonképpen övé a legnagyobb európai parlamenti frakció.

– Véleménye szerint ki lehet ő tulajdonképpen?

– Annak a világhatalmi elitnek a tagja, amelyet a Trilaterális Bizottság, a Külkapcsolatok Tanácsa, a Bilderberg Csoport és a többi hasonló szervezet szolgál ki. Soros pedig a tervek fő végrehajtója. Meggyőződésem, hogy neki is parancsolnak az NWO, vagyis a New World Order, azaz az Új Világrend meghatározó körei. Erről szól az ő „nyílt társadalom” fedőnevű programja is.

– Soros és csoportjai szabadságról, nyitottságról, szolidaritásról beszélnek. De egyes elemzők és kutatók szerint a Soros által is képviselt NWO a civilizáció eddigi legbrutálisabb diktatúrája lesz. És ezek az elemzők úgy vélik, hogy a bolsevizmus és a náciizmus voltak e diktatúra főpróbái.

– Elegendő egyelőre az Európai Bizottságra nézni. Kinevezett hivatalnokokból áll, akik utasításokat hajtanak végre. De hát ebből a szerencsétlen iszákos figurából, Jean-Claude Junckerből nem is néz ki más, mint hogy megmondják, mit kell csinálni és ezt számon is kéri rajta.

– Nyugaton miért hisznek Sorosnak?

– Mert ott már jóval korábban meghonosodott az a metódus, hogy Soros György gazdái választják ki a politikai szereplőket, jórészt a kormányok tagjait, illetve a miniszterelnököket is. Sorosnak az a dolga, hogy minden a tervek szerint történjen. Keleten ez nem megy olyan könnyen, itt még megvan az egészséges ellenállás a társadalmakban. Külső szemlélő egyébként azt hihetné, hogy Európa előregedett, elszivárgott az életereje, és most lassú halállal készül kimúlni, öngyilkos akar lenni. Valójában egy tudatosan megkomponált terv alapján vezették rá erre az útra, ahol saját államai és kormányai segítik aktívan ezt az önpusztítást.

– Nem olyan ez, mint egy árulás?

– De, annak látom.

Sinkovics Ferenc